

Иван Вазов

Туристи в Италия
(сонет)

(Г-ну М. М-рову)

Ах, приятелю, за бога,
възхити се за минута,
ний пътуваме със тебе
из Италия прочута;

из земята благородна
на венчаните поети,
на изкуствата безсмъртни,
на великите скелети.

Възхити се, съгласи се,
че тук всичко е прекрасно,
естеството по е нежно,
и небето по е страстно.

Не съсипвай ме със твоите
отрицания злодейски,
не за туй през три морета
идем в тоз край чародейски!

Викна ли: „Виж как небето
е лазурно!“ – ти кораво
го изглеждаш и добавяш:
„Стои малко пепеляво!“

Възклицавам ли със патос:
„Чудно си, море кристално!“
Ти се вгледваш във лимана:
„Но тук, казваш, то е кално!“

Срещнем ли в „Толедо“, шумно
млад рояк италианки
огнеоки, пълногръди –
обаятелни вакханки,

ти прекъсваш ми възторга
и ми сочиш без пощада
продавачките на дрипи,
що се пощат на площада.

В Рим дойдохме. Що за чудо!
Вред фонтани, обелиски,
статуй, храмове, палати –
плод на гений италиански.

И захласнат ази зяпах
в чудесата римски тия;
ти записваше в портфеля:
„В тоз град няма търговия!“

Но веднъж те аз изгубих.
Боже мой, къде пропадна?
Ти си странник, кат и ази,
в Рим; столицата грамадна.

Взех каляска с чичероне
и се спуснах, като бура,
да те гоня (аз ти зная
любопитната натура).

И дирих те в галерейте
живописни ватикански,
във San Pietro безподобни,
в Колизея великански.

Щетно. В „Corso“ аз те фащам.
„Ах, любезни, що без мене
обходи Рим чудесни?
Кой творец, магесник, гений

твоят ум плени вълшебно?
Тициан ли идеални?

Микел Анджело ли дивни,
Рафаел ли гениални?“

Ала отговор не видя
в твоя поглед тих и бистър!
– Но кажи, отдека идеш?
– От финансовий министър.

Имах разговори важни
за бюджета на страната,
за отчетната система
във контролната палата.

Взех те аз под мишца здраво,
– Де ме водиш? – питаш живо.
– В Капитолия ли искаш?
Или в Пинчио красиво?

– Не, във Гето. – Как? Във Гето
с отвратителния климат?
– Любопитствувам да видя
опакоето аз на Римът.

Пожалейте ме, тоз кът беден
на Рим вечний пази смета:
по-смадливи, по-мръсен даже
е от нашенска газета!

.....

Ах, приятельо, за бога,
възхити се за минута,
ний пътуваме със тебе
из Италия прочута!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4702>]